

Nr 424.

Av herr Nilsson, Hjalmar, m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående åtgärder till stödjande av odlingen utav bruna bönor samt av hamp- och linodlingen.

För odlingsåren 1948 och 1949 har gällt ett garantipris av 1 krona 10 öre per kilogram för bruna bönor. Statens livsmedelskommission har i skrivelse av den 20 februari 1950 hemställt, att Kungl. Maj:t måtte hos riksdagen begära bemyndigande att för stödjande under år 1950 av odlingen av bruna bönor fastställa ett garantipris för dessa av samma storlek som föregående år. Kommissionen har till stöd för sin framställning anfört bl.a. följande, till vilket vi i allt väsentligt ansluta oss.

Arealen av bruna bönor inom landet har tenderat att gå tillbaka, och på grund härav liksom på grund av de otillräckliga importmöjligheterna föreliggande svårigheter att i erforderlig omfattning tillgodose den inhemska efterfrågan. Ett uppehållande, och helst en utökning, av den svenska odlingen kan därför anses önskvärt. Även om ett garantipris i och för sig icke säkert medför någon stimulans till ökning av arealerna, synes det dock sannolikt, att ett sådant kan motverka en ytterligare tillbakagång av dessa. Uppenbarligen har det för år 1949 fastställda garantipriset bidragit till en sådan ökning.

Enligt kommissionens mening föreligger skäl att på samma sätt stimulera odlingen av bruna bönor även under år 1950 genom fastställandet av ett garantipris. Det under de två senaste åren fastställda garantipriset av 1 krona 10 öre per kilogram kan enligt kommissionen anses som ett skäligt odlarpris. Priskontrollnämnden, med vilken kommissionen samrått i ärendet, har icke heller haft något att erinra mot nyssnämnda garantipris.

I proposition nr 142 föreslår Kungl. Maj:t under åberopande av livsmedelskommissionens redogörelse, att ett garantipris skall fastställas även å 1950 års skörd av bruna bönor. Kungl. Maj:t sänker emellertid detta garantipris till 1 krona per kilogram utan att närmare redogöra för de synpunkter, som legat till grund för denna sänkning av tidigare gällande garantipris.

Även om i propositionen förutsättes, att Kungl. Maj:t skall äga befogenhet att justera garantipriset med hänsyn till ökning eller minskning i produktionskostnaderna, synes det oss — med hänsyn till önskvärdheten av en fortsatt ökning av den inhemska odlingen av bruna bönor — önskvärt och angeläget, att riksdagen vid behandlingen av ärendet måtte besluta fast-

ställa ett garantipris på bruna bönor av samma storlek som under åren 1948 och 1949.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 142 måtte besluta att å 1950 års skörd av bruna bönor fastställa ett garantipris på 1 krona 10 öre.

Stockholm den 29 mars 1950.

Hjalmar Nilsson. Axel Mannerskantz. Torsten Isaksson.
